

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 stycznia 2018 roku (...) -2003 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. z urzędu ponownie ustalił wartość kapitału początkowego M. H. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz obliczenia wskaźnika wysokości tej podstawy organ rentowy przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z faktycznego okresu ubezpieczenia tj. lat 1981r. -1983r., 1986 r., 1989r. -1992r.. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyniósł 58,20%.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 58,20%. przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną ww ustawie ($58,20\% \times 1\ 220,89\ \text{zł} = 710,56\ \text{zł}$).

Do obliczenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął łącznie: 12 lat, 9 miesięcy, 12 dni, tj. 153 miesiące okresów składkowych, 1 miesiąc i 3 dni okresów nieskładkowych, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem 6 lat 1 miesiąc 18 dni łącznie 6 lat 2 miesiące 21 dni.

Współczynnik proporcjonalny do- osiągniętego do 31.12.1998r – wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego wyniósł 72,14%.

Współczynnik ten służy do obliczenia części 24% kwoty bazowej. Wysokość 24% kwoty bazowej wynosi 293,01 zł.

Do ustalenia współczynnika przyjęto:

- wiek w dniu 31.12.1998r. - po zaokrągleniu do pełnych lat - wynoszący 41 lat

- łączny staż ubezpieczeniowy – wynoszący 19 lat, 3 dni.

Średnie dalsze trwanie życia - wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat - wynosi 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn - M.P. Nr 12, poz.173).

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 80 638,47 zł.

Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład nie uwzględnił dochodów z roku 1987 i 1988 r. gdyż prowadzone jest postępowanie wyjaśniające z zakładem pracy i za 1997 r. gdyż prowadzone jest postępowanie wyjaśniające z Urzędem Pracy.

/ decyzja w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane/

Decyzją z dnia 20 lutego 2018 r. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 8 lutego 2018 r. odmówił M. H. prawa do doliczenia składek bowiem świadczenie emerytalne było przeliczone decyzją z dnia 30.01.2018 r. na wniosek z dnia 9.01.2018 r. , a wniosek z dnia 8.02.2018 r. jest kolejnym wnioskiem w tym przedmiocie. Wobec powyższego w ocenie organu rentowego brak jest podstaw do ponownego doliczenia składek zaewidencjonowanych na koncie na podstawie wniosku złożonego w tym samym roku.

/ decyzja k. 13 akt emerytalnych ZUS/

Decyzją z dnia 28 lutego 2018 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. (...) -2003 po otrzymaniu nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału początkowego ponownie ustalił M. H. wartość kapitału początkowego na dzień 1.01. 1999 r.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustalono w wyniku pomnożenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 58,08%. przez kwotę 1220,89 zł, tj. kwotę bazową określoną ww ustawie ($58,08\% \times 1\,220,89\text{ zł} = 709,09\text{ zł}$).

Do obliczenia kapitału początkowego organ rentowy przyjął łącznie: 12 lat, 9 miesięcy, 12 dni, tj. 153 miesiące okresów składkowych i 1 miesiąc i 3 dni okresów nieskładkowych, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem 6 lat 1 miesiąc 18 dni łącznie 6 lat 2 miesiące 21 dni.

Kapitał początkowy ustalony na dzień 1.01.1999 r. wyniósł 81 330,26 zł.

/ decyzja w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane/

Decyzją z dnia 2 marca 2018 r. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku z dnia 9.01.2018 r. w nawiązaniu do decyzji zaliczkowej z dnia 30.01.2018 r. przyznał M. H. emeryturę od 12.01.2018 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanego na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura została obliczona zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej jako równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę. Przy ustaleniu wysokości emerytury uwzględniono:

- kwotę składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji 60332,39 zł
- kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego 303765,95 zł;
- średnie dalsze trwanie życia 263,20 miesięcy;
- wyliczona kwota emerytury wynosi 1383,35 zł

Emerytura po waloryzacji od 1.03.2018 wynosi 1424,57 zł.

/decyzja k. 24 w aktach emerytalnych ZUS/

Odwołania od wskazanych decyzji zarówno kapitałowych jak i emerytalnych w dniu 16.03.2018 r. wniosła M. H. domagając się ich zmiany i ponownego wyliczenia kapitału początkowego i emerytury.

W uzasadnieniu swego stanowiska podniosła, iż domaga się przeliczenia należnych jej świadczeń w oparciu o wszystkie przedłożone przez nią dokumenty w tym zaświadczenia z Centrum Świadczeń Socjalnych, Starostwa Powiatowego w P., Zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu osiągniętego w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S., podnosząc, iż zarówno wypłacane jej zasiłki, tj. z tytułu sprawowania opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi jak i za okres pracy w gospodarstwie rolnym winny mieć odzwierciedlenie w przyznanych jej świadczeniach.

/ odwołania k. 3-5 akt VIII U 677/18 oraz k. 3-5 akt VIII U 678/18/

W odpowiedzi na odwołania z dnia 26 marca 2018 r. organ rentowy wniósł o ich oddalenie podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonych decyzjach. Ponadto organ rentowy wyjaśnił, że do ustalenia wartości kapitału początkowego przyjęto 12 lat, 9 miesięcy okresów składkowych, miesiąc okresów nieskładkowych i 6 lat i 4 miesiące okresów opieki nad dziećmi. Zakład nie uznał wnioskodawczyni do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców od 12.01.1974r. do dnia 14.08.1978r. na podstawie zeznań świadków, bowiem do ustalenia kapitału początkowego nie uwzględnia się okresów pracy w gospodarstwie rolnym. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni Zakład uwzględnił wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. z lat 1981-1983, 1986-1992 ze wskaźnikiem wysokości kapitału początkowego wynoszącym 58,08%. Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego

nie uwzględniono zasiłków pielęgnacyjnych pobieranych przez wnioskodawczynię w okresie od 1.05.2005r. do 28.02.2010r. oraz wynagrodzenia z tytułu umowy zlecenia w (...) Sp. z o.o., bowiem wnioskodawczyni nie podlegała wtedy ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu.

Organ rentowy wskazał, iż na skutek prowadzonego postępowania wyjaśniającego z (...) w Ś., (...) Sp. z o.o., Przedsiębiorstwem (...) - decyzją z 20.03.2018r. Zakład ponownie ustalił wnioskodawczyni kapitał początkowy na dzień 1.01.1999r. w wysokości 81.349,07,-zł.

Do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego wnioskodawczyni Zakład uwzględnił wynagrodzenie, które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. z lat 1981-1983, 1986-1992 ze wskaźnikiem wysokości kapitału początkowego wynoszącym 58,11%. Decyzją z 21.03.2018r. Zakład przeliczył wnioskodawczyni emeryturę od 12.01.2018r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wnioskodawczyni wyniosła 303.836,23 zł oraz kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 60.332,39 zł i została podzielona przez średnie dalsze trwanie życia tj. - 263,20 miesięcy. Wysokość emerytury obliczona według nowych zasad, zgodnie z art. 26 w/w ustawy wyniosła: 1.383,62 zł.

/ odpowiedzi na odwołania k. 17-18 akt VIII U 677/18 oraz k. 7-8 akt VIII U 678/18/

Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2018 r. Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 219 kpc połączył sprawę o sygnaturze VIII U 678/18 ze sprawą o sygn. akt VIII U 677/18 i nakazał ich łączne rozpoznanie pod numerem sprawy VIII U 677/18.

/ postanowienie k 11 akt VIII U 678/18 /

W toku procesu organ rentowy pismem z dnia 5.04 2018 r. przekazał na wniosek ubezpieczonej do akt przedmiotowej sprawy także odwołania wnioskodawczyni z dnia 26.03.2018 r. od decyzji kapitałowej z dnia 20.03.2018r. i emerytalnej z dnia 21.03.2018r.

/pismo k. 26 odwołanie k. 27/

Pismem procesowym z dnia 8.05.2018 r. wnioskodawczyni wniosła o uwzględnienie przy wyliczeniu należnych jej świadczeń zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Wojewódzkiego Szpitala (...). S. – Curie Z..

/ pismo k. 30, zaświadczenie RP – 7 k. 31-32/

Pismem procesowym z dnia 29.05.2018 r. wnioskodawczyni doprecyzowała, iż domaga się wyliczenia kapitału początkowego i emerytury z uwzględnieniem zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Wojewódzkiego Szpitala (...). S. – Curie Z. za lata 1978 -1979, okresu zatrudnienia i wynagrodzenia za lata 2015-2018 r. w (...) Sp. z o.o. w oparciu o przedłożone zaświadczenie, jak i wyliczenie świadczeń zgodnie pozostałą dokumentacją złożoną do ZUS.

/ pismo k. 40 – 41/

Na rozprawie 18.07.2018 r. wnioskodawczyni poparła pierwotnie wniesione odwołania i wskazała, iż domaga się uwzględnienia okresu opieki nad dziećmi i pracy w PCK zgodnie z zaświadczeniem z Centrum Świadczeń Socjalnych ponad 6 lat z uwagi na niepełnosprawność dzieci, a w okresie kiedy była bezrobotna i zajmowała się dziećmi przyjęcia najniższego wynagrodzenia z pracę, nadto doliczania lat pracy w gospodarstwie rolnym.

/ stanowisko procesowe wnioskodawczyni protokół z rozprawy z dnia 18 lipca 2018 r. 00:13:18-00:45:18/

Pismem procesowym z dnia 19.07.2018 r. wnioskodawczyni wskazała, iż zaskarża decyzje kapitałowe z dnia 26 stycznia 2018 r., 28 lutego 2018 r., 20 marca 2018 r.,

18 czerwca 2018 r., oraz decyzje emerytalne z dnia 20 lutego 2018 r., 2 marca 2018 r.,

21 marca 2018 r., 25 kwietnia 2018 r., 19 czerwca 2018 r. Wnioskodawczyni wskazała iż domaga się łącznego rozpoznania wskazanych odwołań oraz doliczenia do emerytury stażu i wynagrodzenia za okres zatrudnienia w PCK (...) Zarząd Okręgowy w Ł. od 1.02.1999 r. do 31.05. 2007 r. , w G.S.S.Ch P. w okresie 8.04.1986 r. do 30.11.1986 r., doliczenia do stażu pracy okresu pracy w gospodarstwie rolnym, nadto uwzględnienia okresu opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi z uwzględnieniem minimalnego wynagrodzenia za pracę w tym za okres od 3. 10.1996 do 30.11.1997 r.

/pismo wnioskodawczyni - k. 60-61; stanowisko procesowe wnioskodawczyni - protokół z rozprawy 14 stycznia 2019 r. 00:11:31-00:17:36/

Odnosząc się do opinii biegłego wydanej w toku procesu wnioskodawczyni podtrzymała swoje stanowisko procesowe. Organ rentowy nie kwestionował przedstawionych przez biegłą wyliczeń.

/ pismo wnioskodawczyni - k. 130-131, pismo pełnomocnika ZUS - k. 129/

Na rozprawie dn. 26.02.2020 r. poprzedzającej wydanie wyroku wnioskodawczyni poparła odwołania, pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołań.

/ stanowisko procesowe stron protokół z rozprawy z dnia 26 lutego 2020 - 00:00:45 -00:01:12/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni M. H. urodziła się w dniu (...)

/bezsporne /

We wniosku z dnia 09.01.2018 r. wniosła o przyznanie emerytury w powszechnym wieku emerytalnym, a we wniosku z dnia 08.02.2019 r. o uwzględnienie składek z ostatnich okresów zatrudnienia.

/ wniosek k.. 1-3 akt emerytalnych ZUS, wniosek k. 12 akt emerytalnych ZUS/

Na skutek tych wniosków wydano zaskarżone decyzje kapitałowe z dnia 26 stycznia 2018 roku, z dnia 28 lutego 2018 roku i emerytalne z dnia 20 lutego 2018 r. i z dnia 2 marca 2018 r.

/ decyzja k. 24 w aktach emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 28 lutego 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane, decyzja k. 13 akt emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 26 stycznia 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane/

Wnioskodawczyni w latach 1974 -1978 pracowała w gospodarstwie rolnym rodziców J. i S. B. o łącznej powierzchni 1,99 ha.

/ bezsporne, zaświadczenie Starostwa Powiatowego w P. k. 13/

Ubezpieczona ma dwójkę niepełnosprawnych dzieci : P. H. ur. (...) i K. H. ur. (...)

/ zaświadczenia k. 14 i 15/

Z tytułu sprawowania opieki nad dziećmi wnioskodawczyni pobierała następujące świadczenia:

- na dziecko P. H.

zasilek pielęgnacyjny w okresie: od 1.05.2004 r. do 31.08.2006 r. w kwocie 144,00 zł miesięcznie, w okresie 01.09.2006 r. do 28.02.2010 r. w kwocie 153 zł miesięcznie,

świadczenie pielęgnacyjne w okresie od 01.01.2005 r. do 31.08.2005 r. w kwocie 420 zł miesięcznie,

- na dziecko K. H.

zasilek pielęgnacyjny od 1.07.2005 r. do 31.08.2006 r. w kwocie 144,00 zł miesięcznie i w okresie od 01.09.2006 r. do 31.01.2008 r. w kwocie 153,00 zł miesięcznie.

/ zaświadczenia z Centrum Świadczeń Socjalnych k. 14 i 15 , k. 64/

Za wskazany okres pobierania zasiłków nie były odprowadzane składki emerytalno – rentowe za wnioskodawczynię.

/bezsporne opinia biegłego k. 112-119/

W okresie od 1 lutego 1999 r. do 31 maja 2007 r. wnioskodawczyni pracowała w oparciu o umowę zlecenia na stanowisku opiekunki w Polskim Czerwonym Krzyżu. W tym okresie wnioskodawczyni była objęta wyłącznie ubezpieczeniem zdrowotnym – składka została opłacona do dnia 31 maja 2007 r. Wnioskodawczyni otrzymała następujące wynagrodzenie:

- w okresie 02-12.1999 r. -3645,50 zł,
- w okresie 01-12.2000 r. brak danych
- w okresie 01-12.2001 r. brak danych
- w okresie 01-12.2002 - 6.145,20 zł,
- w okresie 01-12.2003 r. - 2.606,40 zł,
- w okresie 01-12.2004 r. - 1504,80 zł,
- w okresie 01-12.2005 - 1305,50 zł,
- w okresie 01-12.2006 r. 791,80 zł,
- w okresie 01-05.2007 r. – 494,40 zł.

/ zaświadczenia k. 62 - 63, opinia biegłego k. 112-119/

W miesiącach październik - grudzień 2017 r. M. H. wykonywała pracę na podstawie umowy cywilnoprawnej w Specjalistycznym ZOZ (...) Sp. z o.o. Od wynagrodzeń otrzymywanych w powyższym okresie nie odprowadzono składek na ubezpieczenie emerytalno rentowe. W związku z wykonywaniem pracy u tego pracodawcy na konto Ubezpieczonej w ZUS nie wpływały składki stanowiące podstawę do wyliczenia emerytury.

/ zaświadczenie k. 11 akt emerytalnych ZUS, wydruk - k. 76, opinia biegłego k. 112-119/

Wnioskodawczyni legitymuje się następującymi okresami zatrudnienia uwzględnianymi przy wyliczeniu kapitału początkowego:

- 01.08.1978 r. - 03.02.1979 r. – Zespół (...) w Z. obecnie Wojewódzki Szpital (...) – Curie w Z.”
- 01.03.1979 r. - 31.03.1981 r. - Zespół (...) w P.
- 01.04.1981 r. -10.10.1986 r. - Spółdzielnia (...) w P. (późniejsza nazwa Przedsiębiorstwo (...) Spółdzielnia (...))
- 08.04.1986 r. -30.11.1986 r. - Gminna Spółdzielnia (...) P.
- 01.03.1987 r. - 13.08.1988 r. - Zespół (...) w S.

- 16.08.1988 r. - 30.09.1996 r. - Gminna Spółdzielnia (...) w Ś.

- 04.10.1996 r. - 30.11.1997 r. - okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych w Rejonowym Urzędzie Pracy

/ świadectwa pracy k. nienumerowane w aktach kapitałowych ZUS, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane, druk RP 7 k. 31-32, druk RP – 7 k. 6 ,zaświadczenie k. 10 akt emerytalnych ZUS, zaświadczenia k. 19-20 akt emerytalnych ZUS, pismo k. 33 akt emerytalnych ZUS, pismo k 35 akt emerytalnych ZUS, pismo k. 37 akt emerytalnych ZUS, zestawienie k. 50 –53 v. opinia biegłego k. 112-119/

Decyzją z dnia 5.01.1998 r. nr (...) -1 wnioskodawczyni nabyła prawo do emerytury od 1.12.1997 r. zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z 15.05.1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz.U. nr 28 poz. 149).

/ bezsporne/

Przy wyliczeniu świadczeń należnych wnioskodawczyni okres opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi został zaliczony łącznie w wymiarze 3 lat 7 miesięcy i 20 dni w tym 3 lata 1 miesiąc i 25 dni opieki do ukończenia 4 roku życia oraz 5 miesięcy i 25 dni opieki na dzieci chore powyżej 4 roku życia. Brak jest możliwości wydłużenia okresu sprawowania opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w dodatkowym wymiarze maksymalnie do 6 lat, gdyż okres od 1.12.1997 r. do 31.12.1998 r. jest okresem pobierania emerytury.

/ bezsporne, a nadto pismo ZUS k. 82, decyzja k. 24 w aktach emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 28 lutego 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane, decyzja k. 13 akt emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 26 stycznia 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane/

Okres opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi od 1.10.1996 r. do 3.10.1996 r. (okres pomiędzy zatrudnieniem a pobieraniem zasiłku dla bezrobotnych) nie został uwzględniony przy wyliczeniu należnych wnioskodawczyni świadczeń.

/ bezsporne, a nadto pismo ZUS k. 82, decyzja k. 24 w aktach emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 28 lutego 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane, decyzja k. 13 akt emerytalnych ZUS, decyzja z dnia 26 stycznia 2018 w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane/

Składki emerytalne z tytułu umowy o pracę od 3.08.2015 r. z (...) Sp. zoo. są ewidencjonowane na koncie wnioskodawczyni i brane pod uwagę przy wyliczeniu emerytury

/ opinia biegłego k. 112-119, zaświadczenie k. 9 akt emerytalnych ZUS, pismo k. 75 -75 v., wydruk k. 76 /

Po doliczeniu okresu sprawowania opieki nad dzieckiem od 1.10.1996 r. do 3.10.1996 r. hipotetyczna wartość kapitału początkowego wnioskodawczyni w najkorzystniejszym wariantcie wynosi 81.355,34 zł, przy tym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalony z lat 1981 -1983, 1986 – 1992 wynosi 58,11%. Podstawa wymiaru kapitału początkowego wyniosła 709,46 zł., okresy składkowe wynoszą łącznie 12 lat 9 miesięcy 12 dni, okresy nieskładkowe 1 miesiąc 3 dni, okresy sprawowania opieki nad dzieckiem wynoszą 6 lat 1 miesiąc 18 dni, tj. łącznie 6 lat 2 miesiące 24 dni.

Hipotetyczna wysokość emerytury przy uwzględnieniu tak obliczonego kapitału początkowego zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 1383,71 zł ((...),64 + (...),39) / 263,20 = 1383,71 zł. Przy tym:

- kwota składki zaewidencjonowana na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynosi (...),64

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wynosi 60332,39 zł
- średnie dalsze trwanie życia wynosi 263,20 m-cy

- wyliczona kwota emerytury wynosi 1383,71 zł

/ pismo k. 95, hipotetyczne wyliczenie kapitału początkowego k. 96-97, opinia biegłego k. 112-119 /

W toku procesu organ rentowy wydał decyzje:

- kapitałowe : z dnia 20 marca 2018 r. (...) -2003, z dnia 18 czerwca 2018 r. znak (...) -2003,

- emerytalne: z dnia 21 marca 2018 znak (...), z dnia 25 kwietnia 2018 r. znak (...), z dnia 19 czerwca 2018 r. znak (...),

które nie uwzględniały stanowiska procesowego wnioskodawczynie i które wnioskodawczynie zakwestionowała w toku przedmiotowego procesu.

/ bezsporne, a nadto decyzje kapitałowe w aktach kapitałowych ZUS k. nienumerowane, decyzje emerytalne k. 38 i nast. akt emerytalnych ZUS/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy i aktach emerytalnych wnioskodawczynie, która nie były kwestionowane przez żadną ze stron. Sąd nie znalazł zaś podstaw by kwestionować je z urzędu. Podstawę ustaleń w sprawie stanowiły również hipotetyczne wyliczenia kapitału początkowego i emerytury dokonane przez ZUS w toku procesu oraz opinia biegłego z zakresu księgowości. Sąd uznał, że wskazane wyliczenia nie budzą merytorycznych zastrzeżeń, nadto pod względem rachunkowym nie były kwestionowane przez wnioskodawczynie. Opinia biegłego była spójna logiczna, a jej wnioski prawidłowo uzasadnione, natomiast treść opinii była zgodna z zakresem wyznaczonym przez Sąd. Przy tym co znamienne, hipotetyczne wyliczenia kapitału początkowego i emerytury ubezpieczonej dokonywane przez ZUS jak i biegłego z zakresu księgowości były zbieżne. Podnieść również należy, iż wnioskodawczynie kwestionowała prawidłowość wniosków wskazanej opinii- z uwagi na brak uwzględnienia przy dokonanych wyliczeniach okresu jej pracy w gospodarstwie rolnym, jak i okresu wykonywania pracy i osiągniętych zarobków w ramach umowy zlecenia na rzecz PCK. Brak przyjęcia powyższych założeń podlegał jednak ocenie prawnej dokonywanej przez Sąd i nie wpływał na ocenę rzetelności opinii biegłego jako podstawy ustaleń w procesie.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołania są jedynie w niewielkiej części zasadne.

Zgodnie z treścią przepisu art. 173 ust 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2020 r. poz. 53), dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Stosownie do art. 174 ust. 1 tejże ustawy, kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12. Zgodnie z ust. 2, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Zgodnie z ust. 3 przywołanego artykułu, podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Według ust. 3b w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 października 2013 roku (w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 21 czerwca 2013 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych) jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesięcy tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Natomiast w myśl ust. 7 analizowanego przepisu do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 roku. Ustęp 8 powyższego przepisu stanowi, że przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24 % tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku.

Zgodnie natomiast z treścią ust. 8 przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 roku, według wskazanego w nim wzoru.

Z kolei w myśl art. 15 ust. 1 powyższej ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176. Natomiast stosownie do brzmienia ust. 2a tego samego przepisu, jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje się kwotę obowiązującą w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy. Z kolei na podstawie ust. 6 omawianego przepisu na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Jak stanowi art. 15 ust. 4 w/w ustawy w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

1. oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych,
2. oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia, ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu,
3. oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
4. mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19, przy czym wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%, jednakże przy ponownym przeliczeniu wysokości emerytury należy mieć na względzie, iż zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy uwzględnia się kwotę bazową ostatnio przyjętą do obliczenia świadczenia.

W związku z treścią zacytowanych przepisów można stwierdzić, iż kwota kapitału początkowego zależy od długości udowodnionych okresów składkowych i nieskładkowych przebytych przed 1 stycznia 1999 rokiem, podstawy wymiaru oraz współczynnika proporcjonalnego do wieku ubezpieczonego, który służy do obliczenia tzw. części socjalnej.

Przytoczone zasady postępowania – w świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia

7 maja 2003 roku w sprawie o sygn. III UZP 2/03 (OSNP 2003/14/338) - tak przy ustalaniu prawa do świadczenia, jak i jego przeliczaniu, pozwalają na ogólną uwagę, iż zamiarem ustawodawcy było umożliwienie ubezpieczonym dokonanie wyboru, w ramach prawa, najkorzystniejszego z ich punktu widzenia okresu, z którego podstawa wymiaru składek ubezpieczeniowych, będzie stanowić podstawę wymiaru świadczenia.

Z kolei ogólne zasady nabywania prawa do emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, a więc dla osób takich jak M. H., urodzona

12 stycznia 1958 roku określa przepis art. 24 ustawy emerytalnej, zgodnie z którym ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Stosownie natomiast do treści art. 25 ust 1 ustawy emerytalnej, podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Z kolei zgodnie z art. 26 ust 1 ustawy emerytalnej, emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183. W ust. 2 wskazano, że wiek ubezpieczonego w dniu przejścia na emeryturę wyraża się w ukończonych latach i miesiącach. Średnie dalsze trwanie życia ustala się wspólnie dla mężczyzn i kobiet oraz wyraża się w miesiącach (ust. 3). Przy czym w ust. 4 i 5 wskazano, że tablice trwania życia ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca Prezes Głównego Urzędu Statystycznego. Tablice, o których mowa w ust. 4, są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Z powyższych przepisów wynika jednoznacznie, że zasadą obowiązującą przy ustalaniu wysokości emerytury dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r. jest zasada zdefiniowanej składki, zgodnie z którą wysokość świadczenia zależy z jednej strony od sumy składek emerytalnych jakie zostały zgromadzone na indywidualnym koncie ubezpieczonego w ZUS za okres poczynając od 1 stycznia 1999 r., zaś z drugiej od wysokości kapitału początkowego, tj. od kwoty ustalonej oddzielnie dla każdego ubezpieczonego według ustalonego przez ustawodawcę wzoru, odzwierciedlającej w przybliżeniu stan jego konta ubezpieczeniowego za okres do 31 grudnia 1998 r.

W rozpoznawanej sprawie spór sprowadzał się do oceny prawidłowości uwzględnienia przy wyliczeniu należnych wnioskodawczyni świadczeń okresów sprawowania opieki nad niepełnosprawnymi dziećmi, braku przyjęcia minimalnego wynagrodzenia za pracę w okresach pobierania zasiłków pielęgnacyjnych na dzieci, braku przyjęcia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców ubezpieczonej do stażu ubezpieczeniowego, braku przyjęcia zarobków osiągniętych z tytułu umowy zlecenia wykonywanej na rzecz PCK.

Odnosząc się do powyższego wskazać należy iż jedynie prawidłowość zaliczenia okresów sprawowania opieki nad niepełnosprawnymi dziećmi mogła być skutecznie kwestionowana.

Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z art. 7 ust.5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS okresami nieskładkowymi są przypadające przed dniem nabycia prawa do emerytury lub renty okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem:

a) w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat,

b) na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko;

W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń społecznych, ustawodawca w przypadku zdrowych dzieci ustalił maksymalny okres urlopu wychowawczego do 6 lat zaliczany do stażu ubezpieczeniowego jako okres nieskładkowy z zastrzeżeniem, że na jedno dziecko nie może być on dłuższy niż 3 lata. W tej sytuacji należy uznać, że w przypadku dziecka chorego, potrzebującego stałej opieki, łączny okres urlopu wychowawczego przysługującego opiekunowi wraz z dodatkowym okresem 3 lat na chore dziecko wynosiłby sześć lat. Warunkiem zaliczenia okresu urlopu wychowawczego udzielonego na dziecko w wieku powyżej 4 lat do okresów nieskładkowych jest przysługiwanie na to dziecko zasiłku pielęgnacyjnego. Warunek ten jest także spełniony jeżeli z prawa do zasiłku uprawniony nie korzystał / III AUa 498/16 - wyrok SA Szczecin z dnia 11-05-2017/

Jak zostało ustalone w niniejszym procesie i co przyznał organ rentowy analiza przebiegu zatrudnienia M. H. wskazuje, iż za okres opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi: córką P. ur. (...) oraz synem ur. (...) został zaliczony łącznie w wymiarze 3 lat, 7 m-cy i 20 dni. W tym: 3 lata, 1 m-c i 25 dni opieki do ukończenia 4-go roku życia oraz 5 m-cy i 25 dni opieki na dzieci chore powyżej 4-go roku życia. Ponadto możliwym jest uwzględnienie dodatkowo okresu opieki na dzieci chore w wymiarze 3 dni w okresie od 1.10.1996 r. do 3.10.1996 r. (okres pomiędzy zatrudnieniem a pobieraniem zasiłku dla bezrobotnych). Nie jest jednak możliwe wydłużenie ubezpieczonego okresu sprawowania opieki nad dziećmi niepełnosprawnymi w dodatkowym wymiarze maksymalnym do 6 lat, ponieważ okres od 1.12.1997 r. do 31.12.1998 r. był okresem pobierania przez nią emerytury, przyznanej decyzją z 5.01.1998 r. - od 1.12.1997r. zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 15.05.1989 r. w sprawie uprawnień do wcześniejszej emerytury pracowników opiekujących się dziećmi wymagającymi stałej opieki (Dz.U. Nr 28, poz. 149). Tym samym tylko wskazany okres: od 1.10.1996 r. do 3.10.1996 r. ma wpływ na staż pracy uwzględniany przy wyliczeniu kapitału początkowego i emerytury.

Mając powyższe na uwadze Sąd zobligował organ rentowy do wyliczenia hipotetycznej wysokości kapitału początkowego i emerytury przy przyjęciu tych założeń. Po doliczeniu okresu sprawowania opieki nad dzieckiem od 1.10.1996 do 3.10.1996 hipotetyczna wartość kapitału początkowego w najkorzystniejszym wariantcie wyniosła 81355,34 zł, przy wskaźniku wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego ustalonego z lat 1981 -1983, 1986 – 1992 - 58,11%. Hipotetyczna wysokość emerytury przy uwzględnieniu tak obliczonego kapitału początkowego zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej wynosi 1.383,71 zł. Prawidłowość tych wyliczeń potwierdził w swej późniejszej opinii biegły w zakresie księgowości. Tak wyliczony kapitał początkowy i emerytura są korzystniejsze niż te ujęte w ostatnio wydanych i zaskarżonych w niniejszym procesie decyzjach z dnia 28 lutego 2018 r – decyzja kapitałowa i z dnia 2 marca 2018 r. decyzja emerytalna w których wwpw wynosił 58,08%, a wyliczona emerytura 1.383,35 zł. Tym samym, w tej części żądania wnioskodawczyni należało uwzględnić.

Natomiast pozostałe wnioski ubezpieczonej nie mają żadnej uzasadnionej podstawy prawnej.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw by kwestionować prawidłowość zaskarżonych decyzji w przedmiocie odmowy ponownego ustalenia kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym rodziców.

Jeszcze raz podnieść należy, iż stosownie zaś do treści art. 174 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6,
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5,
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Jak w sposób ugruntowany przyjmuje judykatura, katalog z art. 174 ust. 2 ustawy ma charakter zamknięty w tym sensie, że okresy w nim nieprzewidziane nie mogą zostać uwzględnione. Możliwość zatem uznania, że wskazany okres wpływa na wysokość hipotetycznej emerytury ustalonej na dzień 1 stycznia 1999 r. istnieje tylko wtedy, gdy okres ten można zakwalifikować do jednego z okresów wymienionych w art. 6 i 7 ustawy (tak między innymi Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 18 czerwca 2013 r., III AUa 92/13 oraz Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 11 marca 2005 r., III AUa 1380/04). Z uwagi na brak odesłania w art. 174 ust. 2 do przepisu art. 10 stwierdzić trzeba, że nie istnieje podstawa prawna, która uzasadniałaby żądanie ubezpieczonej w zakresie uwzględnienia okresów pracy w gospodarstwie rolnym przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego, gdyż jedynie okres enumeratywnie wymieniony w art. 6 lub art. 7 ustawy uwzględnia się przy jego wyliczeniu (tak Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia

3 września 2015 r., III AUa 123/15). W sposób jednoznaczny bowiem, zestawiając treść przepisu – który mówi wyłącznie o okresach składkowych z art. 6 ustawy, okresach nieskładkowych z art. 7 ustawy oraz okresach nieskładkowych z zawężeniem okresów z pkt 1-4 i 6-12 do wymiaru nie większego niż określonego w art. 5 ust. 2 – z przytoczonym dorobkiem judykatury, stwierdzić w ocenie Sądu Okręgowego należało, iż nie ma obiektywnej możliwości uwzględnienia przy wyliczaniu kapitału początkowego jakichkolwiek innych okresów, poza wskazanymi właśnie w art. 174 ust. 2 ustawy.

Tym samym, niemożliwym było zaliczenie przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego okresu pracy ubezpieczonej w gospodarstwie rolnym, gdyż nie jest to okres, który w myśl ustawy podlega zaliczeniu przy ustalaniu wysokości kapitału początkowego.

Nieuprawnionym jest też żądanie uwzględnienia przy wyliczeniu należnych wnioskodawczyni świadczeń okresu wykonywania pracy i zarobków wynikających z zawarcia umowy zlecenia z PCK od 1 lutego 1999 r. do 31 maja 2007 r. oraz zarobków w wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres pobierania zasiłków pielęgnacyjnych i sprawowania opieki nad małoletnimi dziećmi w okresie od 1.05.2004 r. do 28.02.2010 r.

Odnosząc się do powyższego nie można pominąć, iż wysokość świadczenia emerytalnego pozostaje funkcją uzyskiwanych niegdyś dochodów, a zatem dla jego wyliczenia nieodzownym pozostaje ustalenie rzeczywistych zarobków, jako decydujących o rozmiarze opłacanej składki na ubezpieczenie społeczne. Tylko niewątpliwe dochody ze stosunku pracy/ zlecenia w udowodnionej wysokości, od których odprowadzono składki, mogą być uwzględnione do ustalania wysokości świadczeń emerytalno-rentowych. Z całą mocą podkreślenia wymaga, że przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Ustalenie rzeczywistych zarobków jest decydujące o rozmiarze opłacanej składki na ubezpieczenia społeczne. W orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, że co do zasady nie ma możliwości wyliczenia wynagrodzenia, a co za tym idzie wysokości składek na ubezpieczenie społeczne oraz wskaźnika podstawy wymiaru emerytury lub renty, w oparciu o wyliczenia hipotetyczne, uśrednione, czy też wynikające z porównania wynagrodzenia innych pracowników (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 r., I UK 36/07, Legalis nr 181419). W konsekwencji warunkiem uwzględnienia dochodów z konkretnego tytułu przy ustaleniu wysokości świadczeń emerytalnych jest konkretne i pewne wykazanie ich wysokości oraz odprowadzanie od nich składki w należnej wysokości.

Ze zgromadzonego sprawie materiału dowodowego jednoznacznie wynika iż od dochodów wnioskodawczyni wynikających z zawartej z PCK umowy zlecenia w okresie od

1 lutego 1999 r. do 31 maja 2007 r. odprowadzane były tylko i wyłącznie składki na ubezpieczenie zdrowotne. Od wskazanego wynagrodzenia nie były zaś odprowadzane składki emerytalne. Podobnie pobrane w okresie od 1.05.2005 r. do 28.02.2010 r. zasiłki pielęgnacyjne na dzieci nie stanowiły podstawy do naliczenia składek emerytalno-rentowych. Tym samym ani wskazane wynagrodzenia, ani zasiłki nie mogą stanowić podstawy do wyliczenia emerytury. Nie można też przyjąć jako podstawy należnych świadczeń, minimalnego wynagrodzenia za pracę za okres w którym wnioskodawczyni otrzymywała zasiłki pielęgnacyjne i sprawowała opiekę nad dziećmi. Wnioskodawczyni w tym czasie nie podlegała ubezpieczeniom emerytalno-rentowym, działanie to nie ma więc żadnego uzasadnienia.

Nieuprawnionymi są też sugestie skarżącej, iż przy ustaleniu wysokości jej emerytury nie uwzględniono kolejnych opłacanych składek z tytułu trwającego zatrudnienia w (...). Mając powyższe na uwadze wskazać należy, iż kwotę emerytury w systemie zdefiniowanej składki ustala się tylko raz, albo w dniu nabycia prawa, albo w dniu realizacji ryzyka (rozwiązanie stosunku pracy). Tak ustalona emerytura może być już tylko zwiększona w przypadku dalszego opłacania składek, według reguł zawartych w art. 108 w związku z art. 183 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /III AUa 1279/16 - wyrok SA Łódź z dnia 20-09-2017/. Zaś według zasad określonych w art. 25-26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę obliczenia takiej emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zaewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury.

W przedmiotowej sprawie, co potwierdza zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i opinia biegłego na indywidualnym koncie wnioskodawczyni za okres od 2000 r. do miesiąca poprzedzającego miesiąc od którego przysługuje emerytura tj. 21.12.2017 r. odnotowano fakt uiszczania składek w tym ze stosunku pracy w (...) Sp. zoo. i składki te do wysokości świadczenia zostały uwzględnione. Tym samym twierdzenia wnioskodawczyni w tym przedmiocie są całkowicie gołosłowne i nie mogą wpływać na konieczność weryfikacji zaskarżonych decyzji kapitałowych z dnia 26 stycznia 2018 roku, z dnia 28 lutego 2018 roku oraz emerytalnych z dnia 20 lutego 2018 r. i z dnia 2 marca 2018 r.

Wszystkie powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w wydanej w sprawie opinii biegłego i dokonanych przez niego wyliczeniach kapitału początkowego i emerytury wnioskodawczyni w najkorzystniejszym dla niej wariantcie. Tym samym wyliczenie przez organ rentowy kapitału początkowego i emerytury wnioskodawczyni w pozostałym zakresie było w pełni prawidłowe.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Łodzi na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w punkcie pierwszym sentencji zmienił zaskarżone decyzje z dnia 26 stycznia 2018 roku, z dnia 28 lutego 2018 roku, z dnia 20 lutego 2018 r., z dnia 2 marca 2018 r. i zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. do ustalenia wysokości kapitału początkowego M. H. i przeliczenia jej emerytury od dnia 12 stycznia 2018 r. (tj. osiągnięcia wieku emerytalnego) przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wynoszącego 58,11 % i wysokości kapitału początkowego na dzień 31 grudnia 1998 r. w kwocie 81.355,34 zł , zaś w punkcie drugim sentencji zgodnie z art.477¹⁴ § 1 k.p.c oddalił odwołanie od powyższych decyzji w pozostałym zakresie.

Co do zgłoszonego w toku procesu żądania ubezpieczonej weryfikacji kolejnych decyzji organu rentowego tj. decyzji kapitałowych z dnia 20 marca 2018 r. (...) -2003, z dnia 18 czerwca 2018 r. znak (...) -2003, oraz emerytalnych z dnia 21 marca 2018 znak (...), z dnia 25 kwietnia 2018 r. znak (...) z dnia 19 czerwca 2018 r. wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 477⁹ § 1 i 2 k.p.c.. odwołania od decyzji organów rentowych lub orzeczeń wojewódzkich zespołów do spraw orzekania o niepełnosprawności wnosi się na piśmie do organu lub zespołu, który wydał decyzję lub orzeczenie, lub do protokołu sporządzonego przez ten organ lub zespół, w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji lub orzeczenia. Organ rentowy lub wojewódzki zespół do spraw orzekania o niepełnosprawności przekazuje niezwłocznie odwołanie wraz z aktami sprawy do sądu. Organ ten lub zespół, jeżeli uzna odwołanie w całości za słuszne, może zmienić lub uchylić zaskarżoną decyzję lub orzeczenie. W tym przypadku odwołaniu nie nadaje się dalszego biegu. W przypadku złożenia odwołania na piśmie wprost do sądu, z pominięciem organu rentowego sąd przesyła odwołanie do właściwego organu rentowego – art. 477⁹ § 5 i 6 k.p.c. a contrario.

Z tych też względów odwołania M. H. wniesione w toku procesu od ww . decyzji należało przekazać Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. celem nadania prawidłowego biegu, o czym orzeczono w punkcie trzecim sentencji.

J.L.

z/odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS wypożyczając akta ZUS oraz wnioskodawczyni, którą pouczyć o możliwości złożenia apelacji na pkt. 2 wyroku w terminie dwutygodniowym od doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem

25.03.2020r.